

[N. Chr. Christensen.]

tro, at Partiets Interesse for Ytringsfriheden er af samme flygtige Karakter som den, der har præget Raketbombens Flugt gennem Himmelrummet i Danmark.

Christmas Møller: Den stedfundne Debat viser efter min Opfattelse det høje Ting og Offentligheden, hvor nødvendigt det vil være snarest at indføre Spørgetimen. Hvis vi havde haft Spørgetimen, kunde de ærede Forespørgere straks have faaet deres Spørgsmaal besvaret, og det hele havde taget de halvdelen Minut, Forespørgselen er værd.

Vi er meget veltilfredse med det Svar, den højtærede Forsvarsminister har givet. Vi er naturligvis fuldstændig enige med den højtærede Forsvarsminister i hans Betragtninger angaaende Censur, som hele Tinget altsaa er det.

Jeg synes, at den ærede Ordfører ikke skulde have anvendt „paa tysk Façon“ om den danske Generalstab.

Vi har ikke noget at tilføje til de i øvrigt velskrevne Indlæg, vi har hørt fra en Række tidligere Journalister i det høje Ting, ud over dette, at jeg maaske maa sige til den højtærede Forsvarsminister, at jeg er særlig tilfreds med hans Understregning af sit Kendskab til den Afdeling af Generalstaben, som har med mere fortrolige Arbejder at gøre. Af denne Udtalelse forstaar jeg, at den højtærede Forsvarsminister paa Regeringens Vegne og dermed, hvis der er noget særligt, paa Rigsdagens Vegne ogsaa følger dette Arbejde.

Johs. Christiansen: Jeg er naturligvis ganske enig i den Betragtning, at Pressen ikke skal underlægges Censur. Vi lever, heldigvis bør jeg sige, og maaske sige navnlig til den ærede Forespørger, i et Land, hvor Borgernes Frihed, ogsaa Pressens Frihed, hører til de umistelige Goder. Maaske det dog ikke er uden Betydning, at der nu netop fra den Side, som sket er her, udtales en saa uforbeholden Anerkendelse af de nævnte Frihedsgoder. Maatte den Hjertets Hede, hvormed denne Anerkendelse blev givet af det ærede Medlem Hr. Holst, modsvares af blot en halvt saa varmt realpolitisk Indstilling hos ham og hans Parti.

Naar dette er sagt, maa jeg maaske tilføje, at Forespørgselen efter mit Skøn er lagt op i et Plan mere luftigt, mere uvirkeligt end den mest spøgelsesmættede Atmosfære.

Hvad den højtærede Forsvarsminister har udtalt som Svar paa Forespørgselen, vil Tinget efter min Mening roligt kunne tage

til Efterretning, hvilket jeg anbefaler. Jeg vil imidlertid paa den givne Foranledning endnu gerne sige følgende.

Efter min Mening er det helt urimeligt at ulejlige det høje Ting med en Forespørgsel af denne Kaliber. Jeg kan ganske tiltræde den Betragtning, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller her gjorde gældende, men jeg kan naturligvis ogsaa tiltræde den Betragtning, at Generalstaben i det foreliggende Tilfælde utvivlsomt har baaret sig, skal vi sige, en lille Smule ubehændigt ad.

Men for det første kan Generalstaben, saa vidt jeg ved, i Fredstid ikke udstede Forbud af denne Art med Retsvirkning, og for det andet kunde den ærede Forespørger allerlettest have ringet ned i Forsvarsministeriet og der have faaet de beroligende Oplysninger og den Erklæring, som den højtærede Forsvarsminister har fremsat her i Dag. Nogen rimelig Begrundelse for at tage Folketingets Arbejdstid afgiver den foreliggende Sag i hvert Fald ikke. Jeg vil ingenlunde hermed have sagt, at Adgangen til at stille Forespørgsler her i det høje Ting bør begrænses; her skal, om jeg saa maa sige, være aabent Hus. Men det, der er budt os her i Dag, synes jeg dog giver Anledning til, at det Spørgsmaal snarest bør overvejes, saaledes som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ogsaa fremdrog det, om Forespørgsler af denne Art maaske vil kunne behandles i Spørgetimer. Det vilde være en meget passende Forenkling af hele dette Forhold. Jeg tror, det er paa høje Tid, at vi faar indført Spørgetimer, hvis ikke Tingets Arbejdstid skal gaa med den Slags unyttige og helt overflødige Forespørgelsesdebatter, som det kommunistiske Partis Forespørgsel i Dag har givet Anledning til.

Paul Holt: Der er aabenbart en rørende Enighed til Stede, fremkaldt af Forespørgselen. Man er enig om, at der ikke bør være Censur i Danmark, og man er enig om, at der kan være Tilfælde, hvor det vil være rigtigt at anmode om, at Pressen ikke bringer Meddelelser vedrørende Forhold af militær Karakter. Det nærværende Spørgsmaal er blevet besvaret af den højtærede Forsvarsminister, og der er absolut overvejende Stemning i det høje Ting for at tage denne Redegørelse til Efterretning. Vi for vort Vedkommende gør det, idet vi opfatter Redegørelsen saaledes, at vi deri ser udtalt, at den højtærede Minister er enig med os i, at man bør bekæmpe enhver Tendens hos Myndighederne til at tiltage sig en Magt, som ikke tilkommer dem. Vi oplevede jo i Besættelsestiden paa Grund af de særlige